

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LII. Quæ signa maximè produnt damnatorum hominu[m] Spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Obsequium, quod purgandorum Spirituum conditionem manifestat, omni debet carere labe peccati. Hoc ut certissimum est argumentum, ita difficulter admodum deprehenditur. At id tamen quodam modo cognoscendum faciunt constantia, humilitas & grauitas cum *Obsequio* coniuncta. Vide caput 42.

Loca, ex quibus purgandi Spiritus deprehenduntur, duplicia sunt; sacra, sed in primis Tempia: & quæ primùm post mortem alicuius fidelis, piè defuncti, infesta esse cœperunt. Illa malis Spiritibus non conueniunt: hæc omnino ipsos defunctos arguunt. Vide Caput 44.

CAP. LII.

De tribus signis, quæ damnatorum hominum Spiritus produnt.

Non tot sunt indicia, quæ damnatorum hominum Spiritus produnt, quod, quæ indicant Dæmones, vel purgandorum animas. & si diligentius omnia scrutemur, quæ certa, præter vnum, admodum inueniemus pauca, vel nulla.

Certissimum est, *locus*, ille videlicet, primùm Spectris infestus esse cœpit post mortem hominum vel infidelium, vel si fidelium, miserè, & non Christianè defunctorum. Vide caput 44.

Post hoc, sunt *forma*, atq; *genus*. Et *forma* oportet sit humana, sed ob crudelem, atrocemque vultum & colorem horrida. *Gemitus* verò atque *suspiria*, vel cum leuitatis, vel cum impatientiæ signis coniuncta. Hæc infirmiora sunt argumenta, quàm primum: & inter ipsa, infirmissimum postremum. Vide caput 38 & 39.

Hæc damnatorum Spirituum indicia: qualia, qualia tandem. Alia, quæ prodant, nulla sunt. Quæcunque enim vel ab his Spiritibus fieri possunt: quæcunque iis possunt accidere: quæcunque cum ipsis, quouis modo sunt coniuncta; nullo modo ita ipsis sunt propria; ut vel purgandis hominum Spiritibus, vel Dæmonibus nequeant conuenire.

Possunt excitare strepitus atq; clamores: possunt varias edere voces, & formare sermones: possunt nocere & molestare: possunt res de locis transferre. Quid horum non conuenit, si non purgandis certè Dæmonum Spiritibus?

Quæ iis accidunt, sunt corporis moles vel paruitas; breuitas & diurnitas molestiarum, quas nobis afferunt; & si quæ sunt alia. Quid horum alienum ab aliis Spiritibus?

Coniuncta

7. *Coniuncta* cum ipsis sunt loca, tempora atque personæ maximè. Et, ex temporibus sunt sacra: profana: diurna nocturna. Ex locis sacra, non sacra: culta, non culta. Ex personis, probæ, improbæ: fideles, non fideles: An ab his alij Spiritus abhorrent?

CAP. LIII.

De adiuratione, qua molestantes Spiritus, per diuini nominis inuocationem coguntur, vt se, conditionemque suam prodant.

1. **Q**uamuis per sæpe, ex iam dictis argumentis, in Spirituum agnitionem veniamus: non rarò tamen accidit, vt vel his delituamur; vel si abundemus, perfectè atque certò, quæ Spirituum molestantium conditio sit, non cognoscamus. Alia igitur ratio est, qua vt certius agnoscentur; ita maiorem animum, in eo, qui illa vti velit, requirit.
2. *Adiuratio* illa dici potest; qua per Deum viuum, aut Crucifixi virtutem adiurantur, & coguntur Spiritus; vt qui, qualesue sint, prodant; & quid velint, quasue ob causas molesti sint, significant.
3. *Magnas huius esse vires ad Spiritus cogendos* nemo dubitat. Nam qui boni sunt, ex reuerentia, qua Deum prosequuntur, non volent non suam conditionem prodere per Deum adiurati. Impij verò, & si Deum non reuerentur, timent tamen: & per ipsum adiurati faciunt; quæ, vt faciant, aliis machinis vix mouerentur.
4. Hinc quos in plerisque sacrarum literarum locis adiuratos legimus homines, *Adiurationis* vim intelligentes, mox religionè erga Deum ducti, præstiterunt quod rogarentur, vel iuberentur. *Adiuratus* senior feruus Abrahæ, ne filio vxorem acciperet, de filiabus Chanaanorum, sed de cognatione, & domo patris Abrahæ, Domini sui mandato nihil prius habuit, Genes. 24. *Adiuratus* Ioseph à patre, vt in sepulchro, quod in terra Chanaan foderat, ipsum sepeliret; etiam intercedentibus Aegyptiis Pharaonem vrget, quo promissioni, patrisq; desiderio fiat satis. Genesi 50. Eiusdem Ioseph ossa Moyses Aegyptum deferens, secum in terram promissam voluit transferre; quod viuens ille, hoc nomine filios Israël adiurasset. Exodi 13. *Adiuratus* populus à Saul, cum Philisthijm persequeretur, ne quis panem, vsq; ad vesperam, comederet; donec hostes vitus esset; & non manducauit